

HET VINDEN VAN INNERLIJKE RUST

HOOFDSTUK VII.

DE AARDE, DE KRACHT EN DE RUST.

Elke mens die op aarde leeft is, of hij dat beseft of niet, ten dele georiënteerd op de eigenschappen van de aarde. Er zijn daar onder die misschien een verhoogd luchtpotentiaal (de tijd voor een onweer) opmerken. Er is ook het magnetische veld van de aarde en de eventuele veranderingen die o.a. door uitbarstingen op de zon daarin voorkomen. Zo zijn er heel wat verschillende invloeden die in, op en vanuit de aarde optreden. Dan is de mens, die naar innerlijke rust zoekt toch vooral lichamelijk onderworpen aan alle condities die mede dank zij de aarde worden gecreëerd.

Zoekt u naar werkelijke ontspanning, dan zal het u opvallen dat het vaak niet mogelijk is, wanneer de luchtelectriciteit te hoog is. Ofwel u voelt zich absoluut lusteloos, maar ook vermoeid lusteloos alsof er iets van uw energie voortdurend wegvloeit, danwel u kunt zich gespannen voelen, als u ten aanzien van het aardmagnetisch veld verkeerd ben georiënteerd op het ogenblik, dat daarin bijzonder hevige reacties plaatsvinden. Dat hoeft niet op de plaats te zijn waar u zich bevindt, het kan ook elders zijn binnen hetzelfde krachtlijnverloop.

Om u deze dingen goed te realiseren moet u zich dus allereerst afvragen: wat gebeurt er lichamelijk, wanneer het lucht-aardepotentiaal te hoog wordt? Het blijkt dan, dat dit vooral een kwestie is van overprikkeling van het zenuwstelsel. U neemt teveel statische electriciteit op. U bent zelf geladen. Door die lading wordt ook uw zenuwstelsel overprikkeld. Door die overprikkeling kunt u weer niet normaal reageren. Als u wilt reageren, dan verbruikt u daarmee veel meer energie en bovendien ontstaan er zo hier en daar reacties die men het best met kortsluiting kan omschrijven.

Heeft men te maken met een onweer, dan zijn er altijd weer een paar tips die we kunnen geven voor iemand die toch zijn meditatie- of concentratie-oefeningen goed wil volbrengen.

De eerste daarvan is deze: Ga uitgestrekt op de aarde of op de grond liggen. Is dat niet mogelijk, leg u dan zo uitgestrekt mogelijk op een ander oppervlak dat omgeven wordt door structuren die met de aarde in verbinding staan b.v. muren. Hierdoor bereikt u namelijk dat een groot gedeelte van de lichamelijke spanning afvloeit. Als u dan in een dergelijk geval daarbij een noord-zuid georiënteerde houding aanneemt, dan zult u bovendien merken dat u geen last meer heeft van het gevoel van 'mijn kracht verdwijnt', maar dat u zich langzamerhand wat meer opgeladen voelt. U heeft bovendien de mogelijkheid om door concentratie uw innerlijk (geestelijk en stoffelijk) tot rust te brengen. Dat impliceert weer dat u voor de veranderingen om u heen minder gevoelig wordt.

Wat anders wordt het, wanneer er magnetische storingen zijn. Ja, als een magnetische storm direct overtrekt en alle electriche klokken opeens gek gaan doen of stilstaan, dan merkt u dat wel. Maar als er bij wijze van spreken ergens aan de Westkust van Afrika een magnetische storing is, dan merkt u hier daar niets van. Het enige dat u wel merkt, is dat u op de een of andere manier onrustig bent. Soms bijna zo erg dat het bijna angstgevoelens worden.

Is dat het geval en wilt u rusten, wilt u zich ontspannen, kies dan zoveel mogelijk een oost-west houding. Dat is misschien bijgeloof volgens sommigen, maar het impliceert wel dat u een zo klein mogelijk oppervlak heeft dat door die lijnen wordt gesneden. De inductie, die even tueel van de lijnen uitgaat, wordt minder en gelijktijdig bereikt u daarmee dat u door die oriëntering optimaal kracht van de aarde kunt opnemen.

Ditzelfde geldt trouwens ook wanneer u buiten bent. U bent moe en u wilt zich werkelijk ontspannen. U kijkt eens naar de zon en u gaat heerlijk liggen als het even kan in de buurt van een boom, behalve wanneer het onweert. U zorgt dat u het hoofd wat naar het oosten heeft gekeerd en de voeten naar het westen. U zult merken dat u dan in zeer korte tijd zeer snel weer op krachten komt. Deze houding is zelfs goed als je moede voeten hebt. Dus dit is niet alleen voor geestelijke streven maar ook voor vierdaagse wandelaars van belang.

Als dit ik zeg, dan wordt het u wel duidelijk dat we dus wel degelijk te maken hebben met de aarde. Als er nu in de aarde zelf veranderingen optreden, dan betekent dit heel vaak ook dat bepaalde krachten (straling) van de aarde uitgaan. Ik wil het niet hebben over aardstralen, ofschoon er iets bestaat wat zo genoemd zou kunnen worden. Ik denk meer aan hetgeen er gebeurt, wanneer er werking in de aardkorst is.

Wanneer er een aardbeving is, dan is er niet alleen maar de druk van rotsen tegen elkaar resulterend in een beving. Er is wel degelijk ook een vorm van electriciteit die daardoor ontstaat, een soort spanning. Die spanning ontladst zich via de oppervlakte meestal naar boven toe. Loopt u dus op die oppervlakte, dan krijgt u uw deel ervan. Hierdoor ontstaat er een verwarring. Ik krijg een lichte overlading die in de hersenen nogal wat invloed blijkt te hebben. Normale gedachtensporen worden vaak overbrugd (weer een kortsluitingseffect) en het resultaat is dat je de meest krankzinnige dingen denkt.

U denkt waarschijnlijk dat dit onzin is. Dan moet u voor de aardigheid eens kijken in de gebieden waar breuklijnen in de aarde zijn en waar dus regelmatig bevingen voorkomen. U zult met verbazing opmerken dat wat denken, wat geloof, wat logica betreft de mensen, die in die gebieden wonen enigszins afwijken van de norm. Het is alsof ze een andere mentaliteit hebben, een andere manier van denken en van reageren. Niet dat het op zichzelf kwaad behoeft te zijn, maar het betekent wel, dat ze beïnvloed zijn en daar gaat het mij om.

Iets dergelijks kunt u ook zien in gebieden waar veel vulkanisme is. Wanneer in een bepaalde periode werkingen van een vulkaan beginnen en dan behoeven ze nog niet helemaal zichtbaar of kenbaar te zijn (het behoeft dus geen uitbarsting te zijn), dan zult u merken dat de mensen, die in de buurt wonen van de vulkaan opeens anders gaan reageren dan normaal en redelijk zou zijn; er is een afwijking in de redelijke reactie.

Als u er zelf mee te maken krijgt, dan is het natuurlijk weer een beetje moeilijk om daar wat aan te doen. Het is een invloed die overigens niet alleen u ondergaat, maar ook de hele natuur. U kunt het ook nog zien in de groeiringen van bomen wanneer dergelijke spanningen zijn opgetreden. U kunt het zien aan het gedrag van dieren. Als dergelijke spanningen heel sterk worden, dan ziet u dat de dieren dit als een panieksignaal verwerken. U doet dat zelf niet bewust, maar het paniek-

signaal neemt u wel degelijk op en dat leidt u tot gebrek aan concentratie, afwijkende reacties, vaak een vlucht in een geloof dat u onder normale omstandigheden niet zoudt kunnen handhaven en dat soort dingen.

Wilt u in dergelijke condities iets doen, dan is het heel erg belangrijk dat u eerst beseft wat er gaande is. Als u merkt, dat u plotseling op een bepaalde manier over geloof begint te redeneren die helemaal strijdig is met alles wat u voordien heeft gedaan, zeg dan niet: Het is de H. Geest. Zeg tegen uzelf: Er is iets in mijn omgeving dat mij beïnvloedt.

Als u dan rust neemt, geef ik u de raad om zoveel mogelijk de lichaamsstromen te sluiten. Een lotushouding is perfect. Anders kruist u de benen bij de enkels, laat de handen rusten op de knieën en als u korte armen heeft, dan mag dat ook nog een stuk van de dij zijn. Probeer u dan gewoon te concentreren. Bij die concentratie moet u vooral denken aan een kleurloos vlak: aan mist of nevel. Kunt u dat niet, denk dan in ieder geval aan een heel lichtblauwe hemel. Probeer u die voor te stellen, u daar in te leven. Probeer de ontspannenheid te voelen die van deze dingen uitgaat, vooral het isolement en voordat u het weet, keert u weer terug tot de normale redelijkheid van denken en wordt ook uw emotionaliteit veel minder beïnvloed.

Daarmee hebben we een paar punten gegeven waarin de aarde eigenlijk superieur is. Er zijn echter veel meer krachten die inwerken op de mens. O zeker, astrologisch berekenbaar en soms onberekenbaar.

Wanneer een kracht mij beïnvloedt - of het nu een geestelijke is of een stoffelijke -- betekent dit een afwijking van de norm. Willen we zien of dat inderdaad zo is, dan moeten we een houvast hebben. Nu is er één controle die voor de meeste mensen aardig klopt:

Wanneer u geheel ontspannen bent en heel erg rustig, zet dan eens netjes en sierlijk uw handtekening. Als u het gevoel heeft dat er iets niet helemaal klopt, zet daaronder of daarnaast desnoods op een los papiertje weer die handtekening en kijk dan: Zijn de lijnen spitsier geworden, dan bent u gejaagd en geladen. Zijn de lijnen rond en is de uitloop van de handtekening vlakker, dan heeft u juist te maken met een tekort aan energie.

Dit is een heel eenvoudige methode. Het zou natuurlijk veel verfijnder kunnen, maar daarvoor heb je allerlei andere dingen nodig. Al heb je maar een agenda waarin je die handtekening hebt gezet in een rustig ogenblik, dan kun je die altijd wel vergelijken. Ga dan uit van het volgende standpunt:

Ontspannenheid is voor mij de norm of ze behoort dit te zijn. Daar waar ik ontspannen ben, kan ik mij innerlijk het best concentreren. Ik kan mijn geestelijke krachten het gemakkelijkst mobiliseren en eventueel zelfs werken met de krachten in en rond mij. Als ik dus merk dat er een teveel aan energie is, dan moet ik die op de een of andere manier kwijt.

Nu kunt u dat op heel veel manieren doen. Er zijn zelfs mensen die maken dan bij voorkeur ruzie met anderen. U kunt het ook gewoon doen door u een beeld te maken van hetgeen u moet gaan doen. Som dat allemaal precies op en neem u voor om al die dingen in zo kort mogelijke tijd zo goed mogelijk te doen.

Begin aan het eerste karweitje maar houd de lijst in de gaten. Ik garandeer u, na een of twee karweitjes bent u alweer een deel van de extra energie kwijt al is het maar door de geconcentreerde manier waarop u bepaalde taken wilt vervullen. Zodra u dat gevoel van ontspanning heeft, kunt u de handtekeningstest natuurlijk nog eens maken. In 9 van de 10 gevallen is het echter voldoende om eens heel rustig en ontspannen te gaan zitten. U behoeft er niet eens bij te gaan liggen in dit geval.

Reguleer uw ademhaling. Wij hebben daarover al het een en ander gezegd. Probeer de regelmatige ademhaling, zonder ze al te diep te maken, een minuut of drie vol te houden. Daardoor bent u als vanzelf geconcen-

treerd, want u moet op uw ademhaling letten. Dan neemt u een geestelijk of stoffelijk voorwerp dat voor u belangrijk is en u gaat dat beschouwen, contempleren. Uitwerken doet u later wel. Hierdoor heeft u de energie die u overprikkelde niet alleen teruggeschakeld, maar u heeft uzelf in staat gesteld om ze harmonisch op te nemen en eventueel weer uit te werpen.

Voelt u dat u nog erg veel kracht in u heeft wat let u dan te denken aan genezing of om uw gedachten ten goede uit te zenden over de wereld of iets dergelijks. Over het algemeen bent u dan na ongeveer 15 à 20 minuten weer absoluut normaal. U kunt normaal reageren en u heeft ook geen last meer van die tweestrijdigheden waardoor u soms erg wordt gekweld.

Is er te weinig energie, dan gaan we precies het omgekeerde doen. We gaan er weer rustig bij zitten. Staan is altijd zo lastig. U gaat zitten en houdt uw handen met de palmen naar boven gekeerd open. U probeert u dan voor te stellen dat een straal energie naar u toekomt. In dergelijke omstandigheden is voor de meeste mensen de voorstelling van een gouden of geel licht dat naar u toestraalt voldoende. Probeer dat gewoon in u op te nemen. Probeer u daarmee op te laden.

Als u voelt dat u die kracht ontvangt (vaak is het een prikkeling in de handen, soms in de nek of op de rug), dan moet u zich ook nog eens voorstellen dat u met die kracht iets wilt doen. Probeer iemand iets gelukkiger, iets beter te maken. Concentreer u op iets wat u voor een ander wilt doen. Probeer alle kracht die u opneemt daarop te richten. U zegt dan misschien: Nu ben ik haar weer kwijt. Neen, dat is niet waar; want op die manier brengt u een stroming op gang. Dat wil zeggen, dat door uw wezen een hoeveelheid energie van oorspronkelijk psychische aard heen gaat (ik kan ook zeggen geestelijke, maar psychische is in dit geval een betere term) en dat hierdoor a.h.w. in u een regeneratie plaatsvindt. U komt meer tot het niveau waarop werkelijke ontspanning zonder meer mogelijk is en waaraan u zich ook veel gemakkelijker kunt aanpassen.

Nu zijn er ook nog de z.g. stralen. Wij hebben het daar vaak over gehad. De laatste tijd is er nogal veel rood-straling.

Wanneer er een rood-straling is, dan bent u natuurlijk lichamelijk onrustig en opgepept. Als het dan een negatieve rood-straling is, dan bent u nog veel rustelozer en ongeruster en gelijktijdig energieker. Je weet niet hoe je eigenlijk met jezelf verder moet gaan. In dergelijke gevallen moet u altijd proberen er een component bij te vinden.

Rood kunnen we het best veranderen door er gewoon wit bij te nemen. Daardoor verandert het van aard; het wordt meer lichtend, het wordt lichamelijke energie. Daarmee hebben we alle eventuele beïnvloedingen in de hersenen en soms zelfs geestelijke ongedaan gemaakt. Wij hebben de zaak zover verdund dat het bijna lijkt dat de een of andere exporteur van Algerijnse wijnen een nieuw soort Bordeaux heeft gemaakt. Op die manier hebben we dan weer een afleiding gevonden.

Hebben we te maken met blauw-straling, dan zijn we meestal zeer rationeel. Maar soms hebben we geen behoefte aan rationaliteit omdat we innerlijk geestelijk of zelfs mystiek willen ervaren. Dan nemen we daar een beetje geel licht bij. Dat is de juiste voorstelling om een verandering van tint te krijgen. Wij kunnen ook proberen er rood bij te voegen, maar dan gaan we wel heel erg de kant uit van de emotionele mystieke ervaring. In al die gevallen kunnen we gewoon door onze voorstelling van licht en de concentratie op een kleur verandering brengen in de werking van de straling.

Het lijkt nu wel of ik u alleen maar recepten zit te geven. Dat is natuurlijk niet de bedoeling. Wij hebben als titel van de cursus nu eenmaal de innerlijke rust. Wij proberen nu de zaak eigenlijk om te

zetten in iets waardoor de innerlijke evenwichtigheid, die geestelijk zo belangrijk is, ten koste van alles bereikt en gehandhaafd kan worden. Dat houdt in, dat je in je houding tegenover het leven een beetje moet afwijken van de norm.

Het is natuurlijk heel erg goed als anderen je beklagen, maar dan doe je het zelf meestal nog erger. Dus dat heeft weinig zin. Jezelf beklagen heeft ook weinig zin. Maar jezelf sterken zodat je datgene waarover je normaal zou klagen gemakkelijker kunt verdragen en verwerken is weer iets anders.

Als je namelijk bezig bent op een positieve manier, dan vind je innerlijk een mate van rust. Dan ontstaat er toch een vorm van ontspannenheid waardoor zowel de geest, het astraal als het levenslichaam veel beter kunnen functioneren dan normalerwijze het geval is.

Als wij nu weten dat er rond ons zoveel krachten, zoveel invloeden zijn, dat de aarde zoveel invloed kan hebben, dan houden we daar gewoon rekening mee om juist dat innerlijk evenwicht te vinden. Helaas hebben we niet alleen met die twee factoren te maken. Er bestaan ook nog machten die kunnen ingrijpen.

Een macht die ingrijpt, kunt u het best zien als een geest. Het is wel niet altijd waar, maar het lijkt er soms op. Als een geest u aanvalt, dan merkt u dat vanzelf wel. Dan schrikt u zich elke keer een hoedje en tegen de tijd dat u voldoende hoeden heeft, weet u niet meer waar u aan toe bent.

Een geest is een macht die ons alleen kan beïnvloeden krachtens onze onevenwichtigheden. Een geest die absoluut evenwichtig is kan in ons een reactie wekken, als wij ook evenwichtig zijn. Het kan echter nooit een verstoring zijn. Het kan geen panisch schrikgevoel, geen onbeheerste uiting zijn van het een of ander.

Worden we dus door een macht belaagd, dan is in de eerste plaats: wij moeten net doen of ze er niet is. In de tweede plaats gaan wij weer onszelf ontspannen. U heeft daarvoor in de eerste 3 lessen voldoende aanwijzingen gekregen. Ik neem aan, dat u weet hoe dat moet.

Wanneer u werkelijk ontspannen bent en u voelt dat u innerlijk tot rust bent gekomen zodat u denkt: al staat de duivel zelf naast mij, dan ben ik alleen nog bereid te vragen: wat kan ik voor u doen? Heeft u die toestand bereikt stel u dan open. Zend gelijktijdig uw gevoel van rust, van evenwichtigheid uit naar de kracht die u heeft aangevoeld. Hierdoor bereikt u dat die kracht, indien ze niet evenwichtig is, door u wordt afgestoten. Bezit ze echter enige evenwichtigheid, dan kan ze op dat niveau en alleen op dat niveau met u communiceren; ze kan u dingen duidelijk maken. U bent op die manier van een hoop klopgesten, plotselinge verschijningen en verschijnselen af, want die hebben dan geen zin meer.

Verder bent u met die macht in contact zonder dat het voor u gevaarlijk kan zijn. Voelt u dat een dergelijke macht u harmonisch en evenwichtig beïnvloedt, probeer dan altijd te vragen: wees duidelijk. U moet weten wat er aan u wordt gezegd; dat mag niet alleen subliminaal (onderbewust) bestaan. Het moet wel degelijk ook worden beseft. Door deze vraag te stellen krijgt u meer begrip voor de betekenis die een dergelijke macht heeft, als ze goed is. Is ze kwaad, is ze negatief, zou ze u in uw zwakke punten willen treffen, dan bent u door die rust en de evenwichtigheid daarvan af.

Nu is het wel eens moeilijk om zo'n afscherming een, twee, drie tot stand te brengen. Daarom wil ik nog een paar oude trucjes herhalen die wij al eerder aan de mensen hebben geleerd.

1. Stel u voor dat u een afschermende kring om u heen trekt.

Beeld dit op de een of andere manier uit. Vindt u het te moeilijk om die cirkel werkelijk te trekken, dan kunt u het ook op een pa-

piertje tekenen. Vindt u dat ook nog te gek, trek met uw tongpunt de cirkel op uw verhemelte, dan voelt u dat ze er is. Daardoor straalt u het idee van afscherming, van isolement uit. Wilt u aan de afscherming nog een bijzondere betekenis geven, dan moogt u wat mij betreft een godsnaam in de cirkel tekenen. Wilt u het heel eenvoudig houden: de Griekse letters alpha en omega in het midden van de cirkel zijn vaak een symbool van beveiligd zijn door God. Dat helpt u dan.

2. Een andere methode is het u beroepen op het hoogste dat u kent en waarmee u denkt contact te hebben. Dat kan iemand zijn die is overgegaan en waarmee u zich verbonden voelt. Het kan God zijn. Het kan een heilige zijn. U kunt door die aanroep een gevoel hebben van verbondenheid met hoger licht, hogere waarden. Dit gevoel alleen al, hoezeer het in het begin misschien suggestief is, maakt het u mogelijk harmonische contacten buiten u op te nemen en zo de macht, die u probeert te beïnvloeden, af te schermen of af te stoten.

3. Als u het gevoel heeft dat u wordt aangeraakt. Er ademt b.v. iemand in uw nek of iemand streelt u over de haren of grijpt u hier of daar vast, dan weet u: dat is iemand die mijn uitstraling beïnvloedt. Die moet ik eerst maar eens ontladen. Dat doet u het gemakkelijkst onder stromend water. Houd uw handen en vooral de polsen (waar de bloedsomloop zit) $1\frac{1}{2}$ à 2 minuten onder koud stromens water. Maak de zaak een beetje schoon en sla het af. Dit is de eenvoudigste methode. U kunt dat op elk toilet doen. Terwijl als u midden in de stad dat gevoel van aangeraakt worden krijgt en u loopt u af te nemen, dan zeggen de mensen al gauw: Nou, die ziet ze ook vliegen! Met afnemen kunt u een dergelijke invloed ook wegwerken, maar dan moet u in een situatie verkeren waarin dat gemakkelijk te doen is. Ik denk, dat een kraan meestal sneller te vinden is dan de mogelijkheid om helemaal alleen te zijn en u geconcentreerd af te nemen.

Nu heeft u drie methoden waarmee u zo'n macht terzijde kunt schuiven, tenzij ze harmonisch is. Dan hebben we ook nog een stelregel:

Alles wat harmonisch is en waaruit kracht of bewustzijn tot ons vloeit, moeten we accepteren. Dus niet zeggen tegen de geest: Kom je nu met kracht aan? Wacht even, want ik heb die dadelijk pas nodig. Neen, pak aan wat u kunt.

Is er bewustzijn, laat het rustig op u inwerken. Ook als het vliedende gedachten zijn, probeer ze niet achterna te jagen. Dat komt vanzelf naar boven, wanneer het nodig is.

Zijn er verschijnselen die je niet kunt verklaren, terwijl je je toch eigenlijk niet aangeraakt voelt, constateer ze. Krijg je er een uitleg bij, prima. Anders denk je maar: dat is precies gekke Jantje die altijd mooi opera zingt in de tram. Daar ga je ook aan voorbij als je zijn maar hoort.

Op die manier kom je dus het gemakkelijkst tot een zekere ontspannenheid temidden van alle invloeden, machten, krachten die er zijn: de beïnvloeding van de aarde zelf. Je hebt mogelijkheden om eraan te ontkomen.

U zult zeggen: Wat heeft dat nu met innerlijke rust te maken? Dat heeft daar wel degelijk mee te maken. Een man wilde mediteren. Maar toen hij zich haastte naar zijn meditatiekluis stootte hij zijn eksterroog. Het enige waaraan hij nog kon denken was pijn eventueel vergezeld van minder vrome uitdrukkingen. Wanneer wij lichamelijk op de een of andere manier te sterk worden gepakt

door pijn, ongenoegen of invloeden, dan kunnen we die innerlijke rust meestal niet vinden. Daarom moeten we dus wel weten hoe we allerlei invloeden en beïnvloedingen een beetje kunnen neutraliseren voordat we werkelijk goed verder kunnen gaan met die innerlijke rust. Daarover heb ik ook enkele opmerkingen te plaatsen.

In de eerste plaats: Er zijn altijd weer van buitenaf komende zaken die je onrustig kunnen maken. Onthoud nu maar dit: Als je innerlijk overtuigd bent dat iets goed is, dat iets lichtend is, dan moet je je niets aantrekken van wat een ander zegt. Alleen als je onzeker bent, mag je buiten je kijken en voorlopig maar nooit definitief de uitspraak van buitenaf accepteren.

In de tweede plaats moet je er rekening mee houden dat je leeft op aarde. Het is erg leuk om met het hoofd in de sferen te lopen, maar ik ben bang dat de rest van je lichaam dan wel overal aanrakingen, aanvaringen en dergelijke aanstoot geven belevingen zal hebben. Je moet niet proberen los te zijn van de wereld waarin je leeft.

Houd nu maar rustig rekening met het feit dat je mens bent. Dat houdt alle menselijke functies in. Dat houdt alle menselijke en intermenselijke contacten in. Die dingen op zichzelf zijn goed zolang je daartegen innerlijk oprecht, volledig en zonder schuld bewustzijn 'ja' kunt zeggen. Dan leef je vanzelf op een manier waardoor het innerlijk ook gemakkelijker tot rust komt.

Natuurlijk, er zijn dingen waarvan je denkt: dat zou ik niet moeten doen. Als je dat nu denkt, waarom doe je het dan? En als je het toch doet, waarom zou je er van spijt van hebben? Dat heeft geen zin. Onthoud dit: Berouw, dat niet op feiten is gebaseerd, is zinloos. Berouw, dat wel op feiten is gebaseerd en niet tot praktische gevolgtrekkingen leidt, is zinloos. Alleen indien de mens in een erkenning van een fout daardoor anders gaat handelen, is berouw en inkeer wel zinvol.

De innerlijke vrede die we hebben brengt ons veel dichterbij de Godheid dan je zou denken. Wij zijn deel van een groot geheel. Door onze voorstelling van onszelf en ons voortdurend bezig zijn met het ego of we willen of niet zijn we daarvan geïsoleerd. Als wij innerlijke rust vinden, dan is de grens, die tussen ons en de goddelijke werkelijkheid ligt, veel geringer geworden. En dan moeten we niet zeggen: Nou, ga ik even met de Vader praten. Per slot van rekening moogt u het voor mij wel doen, maar dan komt u toch alleen maar bij de engel van dienst terecht en die zegt dan: Het spijt mij, maar de baas is voorlopig bezet.

Geloof eenvoudig: wanneer God of de kracht of de kosmos rond mij is en ik ben innerlijk rustig, dan zal ik de kracht daarvan ervaren. Ik behoef haar niet te interpreteren. Ik moet haar gewoon accepteren; ik moet haar gewoon in mij opnemen. Door op die manier de innerlijke rust voortdurend te gebruiken om meer deel te worden van een totaliteit zult u ook de onbelangrijkheid gaan beseffen van veel dingen die eens de innerlijke rust hebben verstoord.

Het is gemakkelijk genoeg te zeggen: Dat dat mij moet overkomen! Natuurlijk, u heeft gelijk. Maar als u het niet was geweest, dan was het toch een ander geweest. Het is u overkomen. Dan moet u daar maar rekening mee houden en daarmee werken. Dan blijkt, als u die rust in u handhaaft, dat u veel meer kunt doen en bereiken dan u voor mogelijk heeft gehouden. U kunt ook gemakkelijker een beslissing nemen, want dan voelt u beter aan wat aanvaardbaar is en wat niet. Heeft u die beslissing genomen, maak u er niet druk meer over, ga rustig verder op de gekozen weg.

In zekere zin is innerlijke rust een mate, maar alleen een mate, van onverschilligheid. Zeker, u bent deel van de wereld. U heeft met de wereld te maken. U bent deel van een geestelijke wereld en u heeft met die

geestelijke wereld te maken. U wordt bestormd door allerlei invloeden en beïnvloedingen van buitenaf. Maar als u rustig bent, dan zijn al die dingen in verhouding tot het geheel dat nu in u werkt en tot u behoort klein en daardoor gemakkelijker te verdragen, aan te passen of om te zetten.

Onze innerlijke rust is niet alleen maar een mooi geestelijk toestandje. Dat zou erg leuk zijn. Ik zie alle mensen al met volkomen innerlijke rust verder gaan. Er wordt niet meer gestaakt, want niemand werkt meer. Dat is allemaal aardig maar onzinnig. Als we echter die innerlijke werkelijkheid en de innerlijke rust gebruiken om daardoor beter te functioneren op het vlak "ik" en tegelijkertijd de energie te ontnemen op het vlak werkelijk "ik" of totaal "ik", dan zijn we er altijd beter aan toe.

Misschien denkt u wel: ik moet nog zoveel doen. Er is natuurlijk veel wat u kunt doen, maar onthoud één ding: Er zijn maar heel weinig dingen die u werkelijk móet doen. Als u besluit dat u bepaalde dingen niet wilt doen, dan blijkt dat er ook nog andere methoden of wegen zijn. Als u denkt dat hetgeen u doet alleen door u kan worden gedaan, dan heeft u misschien wel een beetje gelijk vanuit uw standpunt (het is de eigen belangrijkheid die spreekt), maar heus, als u er niet bent, dan komt er wel een ander. En als er geen ander komt, dan is de zaak kennelijk overbodig.

Daarom moet u gewoon proberen om ook die rust te behouden, als het eens niet zo gaat met het werk als u zouwt willen, als mensen eens anders zijn dan u prettig zouwt vinden. Laat u niet storen door die dingen. Doe wat u kunt zo goed u kunt. Maar zeg niet: Ik ben de enige die het kan. Zeg hoogstens: Ik zou dit graag doen en ik zal dus naar mijn middelen daaraan werken. Zo bereikt u de evenwichtigheid die u nodig heeft in de wereld.

Juist omdat de aarde de laatste tijd nogal wat eigenaardige invloeden op u heeft afgestuurd en naar ik aanneem binnen een maand de luchtelectriciteit nogal wat wisselingen gaat vertonen, is het gewoon goed dat u weet hoe u die invloeden dan voor uzelf in zoverre kunt beperken dat u in ieder geval niet over uw toeren wordt gejaagd.

Heel vaak denk je: ach, het is niet zo erg. Het zijn maar een paar stapjes dat ik harder loop. Maar als je begint met je te laten opjagen, als je begint die innerlijke rust en vrede tijdelijk terzijde te zetten en je door invloeden, machten en krachten te laten voortstuwten, dan ben je net als iemand die hard begint te lopen bergafwaarts. De eerste paar stappen lijkt het of je je nog kunt beheersen, maar dan ben je niet meer in staat tot stilstand te komen en moet je de krankzinnigste toeren uithalen om te voorkomen dat je in de afgrond valt of te pletter loopt tegen een rotswand. Dat is in het dagelijkse leven en in het geestelijke leven precies hetzelfde. Onthoud dit goed!

Heus, een stap naar beneden is zo erg niet. Maar een stap en nog een stap omdat je door iets wordt gedreven, kan erg gevaarlijk zijn zowel voor je gehele leven, voor je geestelijke betekenis in het leven als zelfs voor de directe successen die je kunt behalen. Je moet geduld hebben. Is er een invloed, probeer haar te beperken. Ik heb u daarvoor enkele tips gegeven vanavond.

Probeer steeds weer de ontspanningsoefeningen te doen die ik u heb gegeven om de innerlijke rust, dit gevoel van gelaten bestaan a.h.w. in u tot stand te brengen. Gebruik altijd krachten die u voor uzelf probeert op te wekken om ze naar buiten uit te stralen zodat u deel blijft van een geheel.

Merkt u dat u geleefd wordt in een richting die onaanvaardbaar is, stop, blijf staan. Ontspan uzelf. Probeer kracht op te laden zoveel u kunt en neem dan de tijd om te zoeken naar een andere weg. Alleen op

deze manier kunt u de innerlijke rust handhaven. Alleen op deze manier kunt u voorkomen dat u door de gebeurtenissen steeds wordt meegesleurd.

Dan zijn er nog twee punten die ik vanavond wil bespreken.

Binnenkort komt er een nogal felle wit-invloed op geestelijke vlak met een looptijd van ongeveer 8 dagen. Het begin ligt tussen de 11e en de 14e april '81. Als u merkt dat die periode er is, dan zult u heel veel dingen zuiverder zien. U zult met heel veel dingen worden geconfronteerd waaraan u eigenlijk nooit heeft gedacht. Laat u nu alstublieft niet opjagen, ook niet door een dergelijke invloed.

Wit licht helpt u om u beter te oriënteren. Iemand, die zich goed wil oriënteren, moet stilstaan. De oriëntatie is dan het vruchtbaarst. U kunt dan uw weg bepalen voor een heel eind. Pas wanneer die invloed voorbij is (dat zal zijn ongeveer 20 tot 25 april) wordt het tijd om te handelen, om iets te doen. Dan heeft u nieuwe inzichten waarmee u kunt werken. Als u dan in de periode van de nieuwe inzichten de innerlijke vrede steeds probeert te handhaven, komt u er gezonder, beter en sterker uit - geestelijk en anderszins - dan u ook maar had kunnen verwachten.

Een ander punt waarop ik wil wijzen is van lagere origine. Het is een kosmische invloed. Deze kosmische invloed heeft wel wat mystieke neventonen, maar ze is toch wel rationeel wetenschappelijk. Het zou kunnen inhouden dat er b.v. nieuwe uitvindingen worden gedaan in die periode. Het zou het uitkristalliseren van bepaalde denkbeelden, het omzetten van denkbeelden in actie kunnen betekenen. Die invloed heeft een wat langere looptijd. Ze begint ± 7 april en loopt waarschijnlijk tot 5 mei. In die periode zult u dus heel wat nieuwe begrippen kunnen opdoen. U wordt onverwachts met nieuwe gegevens geconfronteerd. Als u daarop nu onmiddellijk gaat reageren, dan is het vaak niet mogelijk om van die invloed voldoende gebruik te maken. Ook hier geef ik u de raad:

Als u merkt dat die periode op u inwerkt, probeer steeds weer de ontspanningsoefeningen te doen. Als het even kan elke dag. Het neemt niet zoveel tijd in beslag. Wij hebben een oefening gegeven die u in 5 minuten kunt doen. Daarna en niet voordien probeer uw denkbeelden voor u te stellen. U kunt het eventueel opschrijven of op een andere manier vastleggen. Wacht dan weer totdat er een nachtrust voorbij is, daarna gaat u zien in hoeverre het klopt met de feiten en wat u ermee kunt doen. U zult met verbazing ontdekken dat u dan veel meer mogelijkheden heeft en dat u niet wordt meegesleurd door een nieuwe methode van denken zonder dat u de kans heeft de betekenis te leren kennen en dus te zien hoe op uw terrein vanuit uw persoonlijkheid en met de geestelijke en stoffelijke mogelijkheden die u heeft de opgenomen kennis, de nieuwe inzichten, de vergroting van uw logisch vermogen zelfs, het best gehanteerd kunnen worden.

Daarmee ben ik aan het einde gekomen van deze les. Ik hoop te hebben aangetoond dat het vinden van innerlijke rust niet alleen maar een kwestie is van lekker wegdommelen. Het is het scheppen van een perfecte uitgangssituatie (?) waardoor je van alle invloeden - of ze geestelijk of anderszins zijn ontstaan - het best gebruik kunt maken zonder gelijktijdig jezelf of anderen daarmee te schaden.

Ik hoop, dat u ook deze les een mate van bestudering waard zult vinden. Al is het alleen maar omdat ook in deze les bepaalde gegevens zitten die ook voor u onder bepaalde omstandigheden bruikbaar kunnen zijn en het gebruikmaken ervan kan bijdragen tot het winnen van uw innerlijke rust en het winnen van een grotere geestelijke en stoffelijke zekerheid ten aanzien van alles wat er om u heen is.

- x Wat bedoelt u met de methode van jezelf afnemen?
- Dit wil zeggen, dat u magnetische passes maakt uitgaande van het top- of kruinchakra naar beneden waarbij u met de vingertoppen a.h.w. door de aura kamt. Zodra u bij het middel of iets daar onder bent gekomen, trekt u de handen met een rukje weg en slaat ze even af. Dat is de volledigste manier. Dan doet u dat ook om uw hoofd heen. U gaat weer uit van het kruinchakra en trekt een lijn naar beneden tot in de richting van het keelkopchakra en u slaat weer af.
- x In welke richting kun je met het hoofd het best slapen?
- Dat is sterk afhankelijk van de invloeden en velden ter plaatse. Gaan we uit van een nogal natuurlijke omgeving, dan is over het algemeen de beste rustpositie: voeten west, hoofd oost. Maar u moet dat niet al te letterlijk nemen, want het kan zijn dat u leeft in een massa met een grote eigen lading en dat het voor u misschien zelfs beter is om met uw hoofd zuidwest en uw voeten noordoost te slapen. Dat kunt u door ervaring uitvinden. Wel zou ik u de raad willen geven: ga alstublieft niet uit van één vaste stand van slaapplaats of slaaphouding. Indien u merkt dat uw nachtrust niet zo ontspannen is als dat wel gewenst is, wijzig eens de richting waarin uw lichaam tijdens het slapen ligt en ga dan zoveel mogelijk uit van het hoofd aan de oostzijde en verplaats dat dan langzaam via noorden naar het westen. U bent dan meestal het snelst aan de voor u juiste houding toe.
- x U heeft gesproken over het lucht-aardepotentiaal. Is het mogelijk om met apparaten de geladen deeltjes uit te zenden en de eigen omgeving, b.v. de woonkamer, te beïnvloeden?
- Dat is niet helemaal juist. U bedoelt hier waarschijnlijk de z.g. ozon-opwekkende apparaten. In dergelijke gevallen scheppen we een eigen geladenheid in de omgeving waarin we vertoeven. Zolang de geladenheid beneden een bepaald niveau blijft, is ze inderdaad wel goed. Maar als wij het een beetje overdrijven, dan gaat het zo ver dat we zelfs organische daarvan zekere vergiftigingsverschijnselen kunnen krijgen. We moeten dus erg voorzichtig zijn hoe wij het doen. Wat betreft de lading, als u deze normaal gebruikt, dus niet als u die alleen bij een onweer zoudt gebruiken, betekent ze een afzonderlijke geladenheid van de omgeving waardoor de lucht-aardepotentialen buiten die omgeving minder directe invloed op u hebben.

--:--

EGYPTISCHE INWIJDINGEN.

De meesten van u weten dat de priesterinwijdingen in Egypte nogal eigenaardig waren. De jonge studenten werden 's nachts opgesloten in de tempel bij het beeld van de God. Dan moesten ze daar maar wachten totdat de God wat zei. Heel vaak dachten ze wel dat de God wat had gezegd of ze zeiden dat de God wat had gezegd. In enkele gevallen, als het heel belangrijke adepten waren, was er wel iemand die in naam van de God het een en ander zei zonder dat hij werd gezien.

Als je het zo bekijkt, lijkt het een bijgelovig geheel. Iedereen die een beetje thuis is in de Egyptische godsdienst, denkt bij zichzelf: was het nu wijsheid of was het eigenlijk het toppunt van bijgeloof. Misschien is het wel goed om daarom enkele punten van de inwijdings- en ontspanningsoefeningen te noemen die niet aan elke aankomende priester, die een graad wilde hebben, werden voorgelegd.

Er bestonden daar namelijk verschillende groeperingen (ze zouden kloosters genoemd kunnen worden), die elk voor zich bijzondere inwijdingen hadden. Sommige daarvan waren magisch, andere waren esoterisch. Er waren er ook bij die eigenlijk meer kosmisch waren.

Zo'n inwijding begon over het algemeen met de voorbereiding van de adept. Dat wil zeggen: hij moest weten dat hij afstand deed van het hele leven, van alles wat hij gekend had. Hij werd geïsoleerd. Hij kreeg in die periode een paar leringen. Nadat hij die leringen had ondergaan werd hij weer aan zichzelf overgelaten.

Ik heb mij laten vertellen dat het zo nu en dan werkelijk in een imitatie-grafkelder gebeurde, in andere gevallen was het meer een ruimte die alleen voor zonlicht en geluid was afgesloten.

In de periode van drie dagen dat die afzondering duurde, moest hij dan in de stilte proberen zichzelf te vinden. En omdat dat altijd een beetje moeilijk is, kreeg hij hulp van de werkelijk ingewijden die er waren. Zij zonden dan hun gedachten gebundeld naar de adept toe. De resultaten waren in vele gevallen uittredingsbelevingen, die dan gepaard gingen met wat men noemde een aantal beproevingen: het gaan over het vlammenveld, het worstelen van de slang, het gaan door de wereld van duisternis, de vaart met de zonneboot en zo waren er nog een paar.

De bedoeling was eigenlijk helemaal niet om de adept nu mooi te laten dromen en dan half uitgeput naar buiten te laten komen om uit te roepen: Heil, Gij herrezen Osiris! Neen, het ging er veel meer om in het bewustzijn van die mensen een paar grenzen weg te nemen. De inwijdingstechnieken, die vooral deze bijzondere culten gebruikten, waren erop gebaseerd om in de mens een deel van zijn beperkingen te doen wegvallen.

Een beperking is b.v. alleen zien wat je ogen zien, alleen horen wat je oren horen en alleen denken wat anderen je voorhouden. De werkelijk ingewijde moest proberen te komen tot een eigen persoonlijkheid. Die eigen persoonlijkheid kon je alleen krijgen, volgens de stelling van de meeste van die groepen, door uit jezelf te treden zoals je jezelf kende. Je moest je hele leven achter je laten. Je moest binnentreden in hele nieuwe werelden. Je moest in jezelf gaan of je moest in de kosmos gaan en in het geheel van de belevingen daar vergeten hoe beperkt je was. Want een mens, die zijn beperkingen vergeet, kan veel meer dan hij denkt.

Er zijn trouwens heel wat eigenaardige dingen gebeurd met dergelijke ingewijden. Van één daarvan is bekend dat bij de bouw van een tempel een steen op zijn voet viel waardoor de voet werd verbrijzeld. Wij zouden zeggen: Dan moeten ze de voet wel afzetten en als hij geluk heeft dat er geen gangreen bij komt, hobbeld hij voortaan ingewijd met een stok en één voet. Deze man was echter zozeer overtuigd van zijn eigen kunnen, dat hij gewoon zijn lichaam het bevel gaf de voet opnieuw te laten aangroeien. Het wonderlijke is inderdaad gebeurd. De voet werd niet afgezet. De verbrijzelde massa begon langzaam weer vorm te krijgen. De voet is nooit meer gelijk geworden aan de andere, maar ze nam toch zoveel vorm aan dat hij gewoon op die voet kon lopen en daarmee alles kon doen. Ik geef dit maar als een voorbeeld van de kwaliteiten, die dergelijke ingewijden toch maar wisten te verwerven.

Een esoterische inwijding was natuurlijk weer anders dan een magische. Bij de esoterische reisde je in jezelf. Bij de magische inwijding werd je vooral geconfronteerd met allerlei symboolbeelden die voor de verschillende krachten staan en die een mens kan leren beheersen.

Een kosmische inwijding was eigenlijk een soort ruimtevaart in gedachten. Het was afscheid nemen van de aarde, terugkijken naar de wereld. Vandaar dat men dat ook "de reis met de zonneboot" heeft genoemd. Men werd geconfronteerd met de ruimte, met de sterren, met de leegte. Men moest leren dat de geest zelfs de leegte kan vullen en daarin gedachten kan wekken. In elk klooster hadden deze mensen dus technieken ontwikkeld. Maar ze hadden ook wel bepaalde dingen die gemeenschappelijk voorkwamen. Het zijn die punten die ik in dit korte betoog even naar voren wil brengen.

Om eerst de gevoeligheid te vergroten ging men de adepten in het begin opzweepen. Men ging ze ertoe brengen in uiterste geprikkeldheid naar het niet-bestaande te zoeken, te luisteren en te kijken. Ze werden dan geconfronteerd met een aantal waanbeelden. Dat is bijna onvermijdelijk. Maar ze leerden daardoor dat de wereld die ze zien niet de enige wereld is die ze konden beleven. Was dat eenmaal bereikt, dan ging men leringen geven.

Die leringen kwamen -- ongeacht de verschillende vormen en de verschillende goden die erbij betrokken werden -- altijd weer op het volgende neer:

Je bent in jezelf. Je bent onaantastbaar. Je bent één met de goden. Je omspant met Maat de aarde en je gaat met de goden tot achter de sterren. Jij bent het die leeft in de Hallen van de Herinnering. Jij bent het die leeft op aarde. Jij bent het die gaat door de Onderwereld, want je bent volledig verbonden met alle dingen die er zijn. Daarom zul je niets behoeven te vrezen. Daarom is niets voor jou onmogelijk. Daarom is het goed te rusten.

Waarom die rust? Ik geloof, dat door de mens van zijn verwachtingen en zijn angsten te ontdoen door te zeggen: je bent baas over al die dingen, het mogelijk was om in hem een toestand van gelatenheid te scheppen. Er is niets waar je bang voor bent. In een dergelijke situatie ben je ook veel beter in staat om alles wat op je afkomt gewoon te verwerken. Je kijkt niet meer of iets wel de bekende vorm heeft. Je constateert gewoon of het aanvaardbaar is of niet. Op deze manier was de ingewijde dus allang voordat hij naar zijn laatste eindbeproeving ging een mens geworden die niets vreesde, die de dood a.h.w. tien keer in gedachten had geproefd en als ongevaarlijk had beleefd voordat hij zich in het graf begaf en daarbij de feitelijke dood imiteerde.

Van groot belang voor de ingewijde werd ook geacht dat hij in staat was te beseffen dat je langs alle wegen van kennis altijd weer terugkeert tot jezelf. Soms wordt dat geïmiteerd door hem verschillende tochten te

laten maken waardoor hij dan in dit klooster, dan bij die tempel blijft hangen. Soms overal blijft werken, daar ook wat leringen krijgt om eindelijk weer terug te gaan naar zijn punt van uitgang: het klooster waar zijn inwijding is begonnen. Als hij daar dan aankomt, moet hij ontdekken dat alles wat hij onderweg heeft geleerd ook in dat klooster bestaat.

Het is natuurlijk krankzinnig om daarvoor zoveel moeite te doen, maar als iets in je eigen omgeving bestaat, dan zie je het niet meer. Pas op het ogenblik, dat je het elders hebt leren zien, kun je het ook in je eigen omgeving erkennen. Dat is ook weer een systeem voor het vinden van de werkelijke rust, de werkelijke evenwichtigheid die je nodig hebt.

"Een ingewijde die niet evenwichtig is, is een gevaarlijk tovenaars" zeiden ze. "Een gevaarlijk tovenaars is iemand die macht nastreeft en die begrip ontbeert."

Daarom voelden ze zoveel voor iemand die eigenlijk afstand had gedaan van al die zaken. Ze wilden hem duidelijk maken dat alle dingen, die er in de kosmos bestaan - of ze nu magisch zijn of anderszins - gewoon in hem berusten. Dat alle kennis, die hij in de hele wereld zou kunnen vinden, ook te vinden zou zijn op de plaats waarop hij zich op dat ogenblik bevond.

Van bepaalde grote ingewijde priesters (o.a. Re Hotep, een van de bekende) werd dan ook gezegd dat zij meester waren over de elementen en over de magiërs en dat hun stem klonk tot in de wereld van de goden. Het klinkt erg bijgelovig, maar ze bedoelden daarmee:

Een mens, die innerlijk werkelijk zichzelf is, erkent dat alles wat hij nodig heeft aan kennis, aan kracht, aan mogelijkheden die altijd rond hem aanwezig zijn, hij kan niet meer worden overvallen door de elementen, want hij kent de aard van de elementen en hij kan zichzelf a.h.w. in de elementen projecteren.

Hij behoeft niet bang te zijn voor een magiër, want de kracht van de magiër op zich is een deel van de kracht die hij voor zichzelf kan opnemen. En omdat hij de kracht van de magiër kan opnemen, is hij altijd sterker dan de magiër zelf. Op die manier wordt iemand onkwetsbaar, tot op zekere hoogte. De onkwetsbaarheid is het besef van het eigen "ik"

De Egyptenaren hadden daar trouwens heel mooie plechtigheden voor. Alles wat ik u nu vertel werd heel vaak in spelen symbolisch uitgevoerd. Ik denk b.v. aan de tochten over de spiegelvijvers, de dans met de lichten die deel uitmaakte van de inwijdingsceremoniën in de tempel van Isis, de bekende gang door de zeven grotten zoals die werd gemaakt door degenen die in een klooster ergens in het zuiden van de woestijn hun beproeving en hun inwijding vonden. Het zijn allemaal heel mooie uitbeeldingen. Het is ceremonieel.

Maar als iemand in een tempel wordt begraven of als hij in een piramide in de koningskamer wordt gelegd (wat inderdaad wel gebeurd is) om daar zichzelf te vinden en een ontmoeting met de goden te hebben, dan is dat allemaal alleen maar versiersel. Het gaat er helemaal niet om dat hij daar alleen wijsheid kan vinden. Het gaat hierom: door het op die manier te doen beseft iedereen wat hij heeft bereikt.

Het is niet voldoende om ingewijd te zijn. Als je als ingewijde leiding moet geven, moeten er ook mensen zijn die beseffen dat je ingewijde bent. En aangezien de leiders van Egypte in vele gevallen ingewijden of ten dele ingewijden waren, was het natuurlijk nodig dat het volk op de hoogte werd gebracht. Vandaar al deze rituelen, al deze plechtigheden.

Zelfs bestond er een tijdlang de z.g. koningsvaart. Dat werd gedaan met een zeer bijzonder schip, waarop verschillende brasiers brandden, dat de Nijl oproeide; het ging dus niet met de stroom mee. Dat schip roeide de Nijl op van de ene plaats naar de andere. Ik meen, dat het eindpunt

Memphis was. Al die symbolen was vertoon voor het volk. En als we het hebben over inwijdingen, dan is dat eigenlijk altijd waar.

Inwijdingen zijn zaken die zich innerlijk voltrekken; het is een verandering van bewustzijn. Daarmee is dan alles gezegd. Maar wil je dat de inwijding door mensen, die er niets van begrijpen, toch als iets bijzonders wordt aanvaard, dan moet je de zaak versieren. Ik geloof, dat dit een kenteken is waarmee we allemaal rekening moeten houden.

Als we met een gewone adept te maken hebben, dan zien we het niet, dan weten we het eenvoudig niet. Pas op het ogenblik, dat de adept door uiterlijke tekenen - hetzij het doen van wonderen of anderszins - zich manifesteert als iets bijzonders, krijgt hij de volgelingen die hij nodig heeft. Daarom doet hij dat ook, anders zou het doen van wonderen eigenlijk onzin zijn. Het is maar krachtverspilling en tijdverspilling. Maar als het nodig is omdat je volgelingen nodig hebt, dan moet je ze doen. Als je gezag nodig hebt als ingewijde, dan moet er iets zijn waardoor duidelijk wordt dat je meer bent dan een ander, dat je anders bent dan een ander. Vandaar b.v. het idee van de Egyptenaar dat je in het graf lag en daar na 3 dagen uit kwam. (Doet dat u denken aan een christelijke stelling? Mij ook.)

Ik wil er overigens nog even op wijzen dat er bepaalde secten zijn in het jodendom (het jodeïsme later bekend als de essen) die deze plechtigheid voor bepaalde leiders nog altijd hebben gehandhaafd: de z.g. dood van 3 dagen en daarna de opstanding. Het is dus heel typisch dat men het juist zo kiest. Het gaat erom duidelijk te maken wat je bent, wie je bent. De gebeurtenissen en de dood zijn noodzakelijk om een ieder te doen ervaren dat de ingewijde iets anders is dan een normaal mens.

De Egyptenaren hadden natuurlijk ook hun kleinere inwijdingen. Er zijn inwijdingen die wij tegenwoordig een schriftelijke cursus in-hypnose zouden willen noemen. Maar ja, je kon er aardig ver in komen.

Je begon als priester. Je moest dan bepaalde hypnotische kunstjes kennen. Was je daar erg goed in, dan kreeg je een bijzondere opleiding en leerde je hoe je meer mensen gelijktijdig kon hypnotiseren. Op den duur bracht je het misschien tot de z.g. gezellen der goden: degenen die wanneer de goden op stap gingen (dat deden ze daar regelmatig) het beeld van de god vergezelden dat werd vervoerd op een schip, een wagen of soms zelfs op een slee. Zij zorgden dan met hun hypnotische kunsten ervoor dat er bepaalde tekenen waren; dat de mensen dus dingen zagen die niet echt waren. Een soort massasuggestie van de aard waarvan sommige wonderdoeners in India zich altijd ook wel hebben bediend, eventueel versterkt met bepaalde tovertrucs zoals lichtflitsen die feitelijk uit een spiegeltje komen en dergelijke dingen. Dat waren dan de beperkte inwijdingen.

In Egypte kende men eigenlijk twee soorten adepten. De ene soort zou je doelmatige adepten kunnen noemen. Mensen, die bijzonder getraind waren in het gebruik van paranormale vermogens en normale kennis die niet iedereen bezat en die daardoor in staat waren dingen tot stand te brengen die voor anderen een wonder waren.

Dan waren er de niet-gespecialiseerden, de werkelijke adepten, die heel vaak tevens de leiders waren; niet altijd, want ze werden door de politiek wel eens buiten spel gezet. Zij waren mensen die werkelijk alle mens-zijn in de oude vorm met onderworpenheid, met gebondenheid en dergelijke terzijde hadden gezet en daarvoor in de plaats waren gekomen tot een zuiver, nieuw en persoonlijk leven waarin ze geleerd hadden alle diepten van hun persoonlijkheid te doorproeven en alle krachten, die in hen en om hen heen waren vanuit zichzelf op de juiste manier te gebruiken en te richten.

Het is wonderlijk, dat er zo ver in het verleden al scholen hebben bestaan die de mensen deze noodzakelijke gaven hebben gegeven.

Nu afwijkend van dit onderwerp nog een paar kleine commentaren.

Het is ook tegenwoordig nog zo dat er inwijdingsscholen zijn.

Sommige van die inwijdingsscholen kunnen van enkele van de werkelijk geschikte leerlingen nog wel iets bijzonders maken, maar de meeste van hen weten dat je in een uiterlijke school (een naar buiten erkende school) nooit de optimale adept kunt krijgen. Het gevolg is, dat er bewegingen zijn die eigenlijk een cirkel binnen de cirkel hebben. Een zeer bijzondere kleine groep die bijzondere eigen scholingen doormaakt en ook heel eigen inwijdingsbelevingen kent. Wat dat betreft is er dus niet veel veranderd.

De werkelijke ingewijde zal ook in deze dagen steeds afstand moeten doen van alles wat hij is geweest. Hij zal afstand moeten doen van alle banden die hij heeft gekend. Hij zal in wezen moeten worden tot een herborene, tot een nieuwe mens die zichzelf geheel kent en zichzelf geheel aanvaardt en daardoor in staat is de totaliteit om hem heen te erkennen en eveneens te aanvaarden.

De denkbeelden van macht die daaraan heel vaak worden vastgeknoopt, zijn in deze dagen nog beperkter dan vroeger. Vroeger waren er meer wonderen, omdat de mensen minder wisten. Maar ook in deze dagen bestaan nog wel degelijk wonderen.

Er bestaan allerlei onzinnige samenhangen. Er zijn zelfs nu nog mensen, die in staat zijn de pythagorese leer der harmonie zodanig toe te passen dat ze direct kenbare resultaten krijgen. Maar zoals de werkelijk ingewijde in het verleden, zij doen het niet. En als het nodig is dat ze het doen, dan treden ze naar buiten op als een geheel andere persoonlijkheid. Dan worden ze officieel a.h.w. nog een keer herboren. Ze treden op met allerlei vertoon, brengen hun boodschap en verdwijnen.

Voor een ieder die in deze tijd zoekt naar een beetje rust, een beetje denken, een beetje inwijding is het misschien goed te weten dat in zoveel landen en bij zoveel volkeren al deze dingen reeds bestonden; het is niets nieuws. Je zoudt kunnen zeggen dat het vermogen om tot je werkelijk "ik" terug te keren inhaerent is aan het mens zijn. Dat de methodiek die werd gebruikt, maar verschillend van land tot land, toch altijd weer ten doel had om de mens één te maken met de natuur, de mens één te maken met de kosmos en bovenal een eenheid te geven met alle krachten die hij rond zich kon beseffen.

Of we nu kijken bij de indianen of we kijken in Afrika bij de groene magie of we kijken in India bij de verschillende scholen of we kijken bij de Chinese magiërs het is eigenlijk allemaal hetzelfde. En dan kunnen we natuurlijk wel een leer verkondigen.

De Egyptenaren hadden ook heel stricte leringen. En al kon je daar wat meer kiezen uit goden (ze hadden een groter assortiment dan de moderne christenen) toch was het een kwestie van aanvaarden en gehoorzamen.

Maar als je vrijkomt van al die banden en je komt tot het innerlijk beleven van de werkelijkheid, het aanvaarden van jezelf, het beleven van de krachten die in je schuilen, dan ben je een ander, dan ben je veranderd. En of je daarvoor eerst een tijd in het oerwoud moet doorbrengen om je totem te vinden. Of het oerwoud moet ingaan om te leren hoe je één moet zijn met de totaliteit en tenslotte de gifbeker leegdrinkt zonder schade, zoals dat in Afrika gebeurt, of dat je misschien wonderen gaat doen, zoals dat in bepaalde delen van India een tijdlang is geweest, dat alles doet niet ter zake. Het gaat er niet om welke weg je volgt, welke methode.

Het is heel duidelijk, elke mens heeft in zich veel meer krachten dan hij beseft. Maar om die te beseffen moet hij eerst afstand doen van de illusie die hij koestert omtrent zichzelf en de wereld. Daarom is het meest juiste beeld, dat Egypte ons ooit heeft gegeven, de ingewijde die

sterft, die 3 dagen dood is, in eenzaamheid zichzelf verliest en hervindt om dan naar buiten te treden en begroet te worden met de woorden: Heil U, Herrezen Osiris!

x Een vraag over een dansgroep die danst op z.g. authentieke Egyptische muziek.

- De muziek is praktisch niet authentiek omdat alleen met de oude instrumen zoals sistrum, rinkelbom, de rietfluit, de oude vorm van de eenvoudige harp die klankmelodie is te krijgen welke de magische betekenis van bepaalde liederen eigenlijk uitmaken.

x Wat is de achtergrond van de Horus-mysteriën?

- Eenvoudig, omdat het kind volwassen werd. Met andere woorden: omdat een nieuwe fase begon en in deze nieuwe fase het geheim van Horus niet meer in die vorm kon en mocht worden gezien, al was het alleen maar om te voorkomen dat mensen zouden teruggrijpen naar een kinderlijkheid die niet werd bedoeld, maar alleen de geboorte uit de totaliteit. Die geboorte moest in andere vormen worden uitgedrukt. Er zijn tegenwoordig nog bepaalde Egyptische groepen die nog zekere inwijdingen kennen al zullen ze niet meer officieel erkend zijn vanwege de dominantie door de islâm en soms ook door het christendom. Ze zijn er echter wel. De mysteriën verdwijnen op het ogenblik, dat ze niet meer kunnen beantwoorden aan hetgeen zij wilden zijn voor anderen. Een ingewijde beseft dat. Hij beseft, dat als de uiterlijke vorm niet meer past, dan zoeken ze een andere uiterlijke vorm waarmee hetzelfde kan worden geopenbaard.

-:-

K E N N I S .

Kennis is de bibliotheek waarin we bladeren. Maar wat is de waarde van een bibliotheek als de lezer niet kan begrijpen?

Kennis is goed, als ze de basis wordt voor begrip; en het begrip op zich voert tot doorzicht en inzicht, dus tot wijsheid. Maar kennis zonder wijsheid is dodelijk. Wijsheid zonder kennis is machteloos. Daarom moet je de beide samenbrengen.

De kennis omvat al wat de mens weet en misschien vele dingen die de mens officieel nog niet eens weet of mag weten. Maar zij moet dan de aanleiding worden tot een begrip voor de wereld, een begrip voor jezelf en begrip voor de kosmos waarin je leeft. Want alleen zo kun je de kosmische betekenis, die ook in de kennis aanwezig is, tot uitdrukking brengen en de kennis op de juiste manier toepassen.

Kennis zonder wijsheid is dodelijk. Wijsheid zonder kennis is machteloos. Maar waar kennis en wijsheid met elkaar versmolten zijn, komt de mens tot zijn werkelijk erfdeel, want hij is dan de bewust scheppende die put uit het geheel van alle krachten zonder ooit de heerschappij over zijn schepselen te verliezen.

:--: